

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 8C/38/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612211768
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blažena Fedorková
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2014:7612211768.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňou JUDr. Blaženou Fedorkovou, v právnej veci navrhovateľa L. M., O.. XX.X.XXXX, V. Š. O. XX/XX, F. O. X. proti odporcom 1/ E. M., O.. X.X.XXXX, V. V. XX, F. O. X., R. X/ E. F., O.. XX.X.XXXX, V. G. XXX, O. o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva takto

rozhodol:

Súd z r u š u j e podielové spoluvlastníctvo účastníkov konania k hnuťelnej veci - lesnému kolesovému ťahaču LKT 81 Turbo a p r i k a z u j e ho do výlučného vlastníctva odporcovi v 1. rade.

Odporca v 1. rade j e p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.310,16 Eur titulom náhrady jeho spoluvlastníckeho podielu do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Návrh vo vzťahu k odporcovi v 2. rade z a s t a v u j e .

Navrhovateľ a odporca v l. rade s ú p o v i n n í uhradiť trovy štátu na účet tunajšieho súdu každý vo výške 2,- Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ō v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu dňa 12.7.2012 domáhal, aby súd zrušil podielové spoluvlastníctvo účastníkov konania k hnuťelnej veci - lesnému kolesovému ťahaču LKT 81 Turbo tak, že lesný kolesový ťahač továrenskej značky ZTS, LKT 81 T, výrobného čísla podvozku XXXX, výrobného čísla motora XXXXXX, výrobného čísla karosérie XXXX vedeného v technickom osvedčení o vozidle č. XXXX prikazuje do podielového spoluvlastníctva odporcov 1. a 2. rade, každému v jednej polovici a vyporiadava ho tak, že odporcovia v 1. a 2. rade sú povinní vyplatiť spoločne a nerozdielne navrhovateľovi sumu 9.980 Eur, ako aj trovy konania. Návrh odôvodňoval tým, že podielové spoluvlastníctvom nadobudol s odporcami kúpnu zmluvou uzavretou dňa 9.12.2006 od predávajúcej K. U.. V kúpnej zmluve bola uvedená kúpna cena 150.000,- Sk, avšak v skutočnosti jej bola vyplatená suma 928.000,- Sk. Podaním zo dňa 6.12.2010, adresovaným odporcom, rozhodol sa ukončiť spoluvlastnícku vzťah dohodou. Odporcovia na dohodu o vyporiadani podielového spoluvlastníctva nereagovali a podľa jeho vedomostí užíva a na hnuťelnej veci vykonáva zárobkovú činnosť odporca v 1. rade. Podľa neho je výška tržnej ceny LKT nesporná a predstavuje sumu 900.000,- Sk - 9.980 Eur.

Na pojednávaní uviedol že odporcovia sa rozhodli v roku 2009 osamostatniť, ale on sa to dozvedel až po roku, kedy zakúpili aj druhý stroj. Povedal mu to odporca v 1. rade, že ho vyplatia a stoje si nechajú. Na práce v lese si spolu zakúpili v roku 2006 stroj od pani U.. Na faktúre bola uvedená suma 150.000,- Sk, ale oni skutočne zaplatili sumu 928.000,- Sk. Logika bola v tom, že pani U. tým, že prijala menej

peňazí, tak platila nižšiu daň. Stroj neevidovali v účtovníctve, pretože bolo pre nich výhodnejšie, aby odpisovali paušálnu sumu 40% a neviedli tak jednoduché účtovníctvo. V konaní č. 2C/18/2011 odporca v 1. rade potvrdil aká bola skutočná kúpna cena. Jednalo sa o stroj po generálnej oprave, ktorú opravu má zaevidovanú aj v technickom preukaze. Stroj bol úplne nový, kupovali ho od vlastníčky priamo z garáže a podľa neho mal skutočne hodnotu 928.000,- Sk. Tento stroj bol v generálnej oprave v roku 2003, ale oni ho kúpili až v roku 2006. Bývalý vlastník tento stroj zakúpil, avšak nepracoval na ňom. Nemal vedomosť kedy bol stroj vyrobený, ale z celkového vzhľadu stroja je jasné, že tento stroj bol nový. Pravdou je, že generálna oprava sa robí niekedy po 3 a niekedy po 5 rokoch, podľa toho ako je stroj zničený. Poukázal na to, že v roku 2009 zakúpili druhý stroj, ktorý bol vyrobený v roku 1993, pričom jeho tržná hodnota v čase kúpy teda v roku 2009 bola 1.150.000,- Sk. Tento stroj bol v horšom stave, ako ten ktorý kúpili v roku 2006. On osobne s týmto strojom pracoval do 9.9.2009 a odvtedy už nemal možnosť na ňom pracovať. Bol za to, aby sa hodnota stroja určila buď cez realitnú kanceláriu alebo cestou znalca a chce aby mu odporcovia cenu stoja vyplatili a nech si ho nechajú. Tento stroj on účelne využiť nemôže, ale môže ho dať do nájmu. Keďže má 20-ročnú prax, môže na tomto stroji robiť, ale musí si urobiť 2-týždňový kurz. Cca 3,5 roka odporcovia stroj užívajú a tak neviem v akom je v súčasnosti v technickom stave. Od kedy bol stroj zakúpený podieľal sa na jeho oprave, ak mal defekt opravovali ho všetci a tiež spolu vymieňali olej. Po 2 mesiacoch sa menil kľukový hriadeľ, ktorý bol prasknutý, kupoval sa v Martine za 15.000,- Sk, boli tam spolu s odporcom v 1. rade. Trval na tom, že v spore sú pasívne legitimovaní obaja odporcovia, pretože doposiaľ nie sú navzájom vysporiadaní. V priebehu konania žiadal o nariadenie znaleckého dokazovania za účelom zistenia trhovej hodnoty stroja s tým, aby stroj bol prikázaný do vlastníctva odporcu v 1. rade. On hodnotu stroja dokáže odhadnúť, pretože pracuje v lese 20 rokov, videl možno 100 LKT a viem za aké ceny sa kupujú. Kontrolný znalecký posudok nepožadoval s tým, že akceptuje vyjadrenie súdneho znalca. Prípisom zo dňa 24.7.2014 zoberal svoj návrh vo vzťahu k odporcovi v 2. rade späť a tiež čo do sumy 2.300 Eur a žiadal konanie zastaviť a sumu 2.310,16 Eur uhradiť odporcom v 1. rade do 10 dní. Keďže obaja odporcovia mu chceli vyplatiť sumu spolu 1.600,- Eur, čiže každý po 800,- Eur, až následne sa vyjadрили, že budú súhlasit' so znaleckým posudkom a nemali snahu sa dohodnúť, musel podať žalobu na súd. Rozhodnutie o trovách konania ponechal na úvahu súdu, avšak žiadal o vrátenie súdneho poplatku.

Odporcom bol doručený návrh navrhovateľa, spolu s uznesením č. 8C 38/2012 - 18 zo dňa 27.8.2012, ktorý odporca v 1. rade E. M. do vlastných rúk prevzal dňa 31.8.2012 a odporca v 2. rade E. F. do vlastných rúk prevzal dňa 3.9.2012, avšak k návrhu sa nevyjadрили.

Zástupkyňa odporcov 1,2 na pojednávaní uviedla, že odporca v 1. rade odkúpil od odporcu v 2. rade jeho podiel v 1/3 -iny k celku s tým, že mu odporca v 1. rade uhradí časť kúpnej ceny v sume 1.000 Eur v deň podpísania kúpnej zmluvy a zostatok kúpnej ceny vyplatí odporca v 1. rade odporcovi v 2. rade do 30 dní od vyhotovenia znaleckého posudku súdnym znalcom, avšak odporca v 1. rade nadobúda spoluvlastnícky podiel odporcu v 2. rade dňom 8.4.2013. Navrhovateľ sa vyjadroval v tom zmysle, že nemá záujem o odkúpenie spoluvlastníckych podielov a dožadoval sa len finančného vyrovnania. Namietala nedostatky technického preukazu a poukazovala na stanovisko výrobcu LKT, že sporný stroj nebol vyrobený v ich firme. Odporcovia nepopierajú, že kúpili LKT ktorý bol poskladaný z dielov a tento zakúpili a majú záujem navrhovateľa vyplatiť v sume, ktorá bude stanovená súdnym znalcom. Súhlasila so späťvzatím návrhu vo vzťahu k odporcovi v 2. rade aj čo do sumy 2.300 Eur s tým, aby súd zrušil podielové spoluvlastníctvo a odporcu v 1. rade, ktorému bude vec prikázaná do výlučného vlastníctva, aby súd zaviazal k úhrade sumy 2.310,16 Eur v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Čo sa týka trov konania vo vzťahu k odporcovi v 1. rade ponechala rozhodnutie na úvahu súdu. Vo vzťahu k odporcovi v 2. rade keďže k späťvzatiu návrhu vo vzťahu k nemu došlo až 22.7.2014 navrhla, aby súd priznal trovy právneho zastúpenia za 4 úkony - príprava, prevzatie, účasť na 3 pojednávaniach, 11.4.2013, 6.6.2013 a 22.5.2014. Poukázala na to, že k dohode medzi účastníkmi konania nedošlo z toho dôvodu, že navrhovateľ trval na vyplatení vysokej sumy, pričom odporca v 1. rade bol ochotný navrhovateľovi vyplatiť sumu zodpovedajúcu hodnote stanovenej súdnym znalcom ku dňu vyporiadania podielového spoluvlastníctva. Čo sa týka trov znaleckého dokazovania navrhla, aby tieto znášali účastníci konania každý v jednej polovici nakoľko toto znalecké dokazovanie bolo stanovené na účelom zistenia hodnoty stroja.

Súd sa pokúsil o zmier, zo strany navrhovateľa bol by ochotný dohodnúť sa s tým, aby mu odporcovia vyplatili sumu 9.980 Eur, zo strany odporcov bolo prezentované stanovisko, že by boli ochotní vyplatiť navrhovateľovi maximálne sumu 1.600,- Eur prípadne vyplatiť sumu, ktorú v znaleckom posudku uvedie

znalec, pokiaľ bude zisťovať jeho hodnotu ku dňu vyporiadania podielového spoluvlastníctva s ohľadom na súčasnú dobu. Pokus medzi účastníkmi konania bol teda neúspešný.

Súd vykonal vo veci dokazovanie písomnými podaniami účastníkov konania, ich výpoveďami, listinnými dôkaznými prostriedkami a to kúpnu zmluvou zo dňa 9.12.2006, znaleckým posudkom č. 13/2013 a odborným vyjadrením č. 6/2014 znalca Ing. Andreja Langa, hotovostnými vkladmi zo dňa 30.5.2014 a zo dňa 14.7.2014 a zistil tento skutkový stav :

Predmetom sporu je vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k hnutelnej veci - lesnému kolesovému ťahaču LKT 81T. Tento stroj podieloví spoluvlastníci nadobudli na základe kúpenej zmluvy zo dňa 9.12.2006 uzavretej so K. U. a používali pri ťažbe dreva. V rokoch 1993 až 2008 stroj vyrábala firma LKT s.r.o v Trstenej z písomného stanoviska ktorej vyplynulo, že nie je ich výrobkom ide len o napodobeninu a technické osvedčenie je len falzifikátom. Účastníci konania stroj nadobudli v roku 2006 od p. U. a nepopierajú, že bol vyrobený z jednotlivých komponentov, takže nie je možné stanoviť rok výroby stoja ani aká bola jeho pôvodná obstarávacia cena. Údaje o prevádzke stroja sa vzťahujú na rok 2003, teda rok jeho zostavenia, ktorý navrhovateľ nesprávne nazýva generálnou opravou. Svedkyňa p. U. uzavretie kúpnej zmluvy s účastníkmi konania nepoprela, avšak za kúpnu cenu 150.000,- Sk, nie 928.000,- Sk. Uviedla tiež, že stroj zakúpila v nepojazdnom stave a postupne bol poskladaný do finálneho výrobku a boli do neho vkladané súčiastky z roku 1990 - 1995 ale aj z roku 2000 -2003 a od roku 2003 do roku 2006 bol používaný. Stroj je aj v súčasnej dobe funkčný a nebola súdu predložená žiadna dokumentácia aké opravy absolvoval a či sa vyskytli u neho iné ako bežné poruchy. Predmet sporu teda nemá technické osvedčenie, podľa výrobcu je falzifikátom a jeho základné súčasti sú zo začiatku 90 - tych rokov. Na základe kúpnej zmluvy uzavretej medzi odporcom v 1. rade a odporcom v 2.rade vyplynulo, že odporca v 2. rade svoj spoluvlastnícky podiel odpredal odporcovi v 1. rade dňom 8.4.2013. Odporca v 1. rade vkladom na účet navrhovateľa č. 522742108 dňa 30.5.2014 a dňa 14.7.2014 uhradil 2 krát sumu 1.150,- Eur.

Súd vo veci nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru strojárstvo Ing. Andrejom Langom, ktorý ku dňu vypracovania znaleckého posudku č. 13/2013 ustálil všeobecnú hodnotu LKT 81T na sumu 13.830,50 Eur s DPH z toho jedna tretina činí 4.610,16,- Eur .

Navrhovateľ po oboznámení sa so znaleckým posudkom kontrolný znalecký posudok nepožadoval a odporca v 1. rade so závermi znalca v znaleckom posudku vyjadril súhlas.

Podľa § 142 Občianskeho zákonníka, ak nedôjde k dohode, zruší spoluvlastníctvo a vykoná vyporiadanie na návrh niektorého spoluvlastníka súd. Prihliadne pritom na veľkosť podielov a na účelné využitie veci. Ak nie je rozdelenie veci dobre možné, prikáže súd vec za primeranú náhradu jednému alebo viacerým spoluvlastníkom; prihliadne pritom na to, aby sa vec mohla účelne využiť. Ak vec žiadny zo spoluvlastníkov nechce, súd nariadi jej predaj a výťažok rozdelí podľa podielov. Z dôvodov hodných osobitného zreteľa súd nezruší a nevyporiada spoluvlastníctvo prikázaním veci za náhradu alebo predajom veci a rozdelením výťažku. Pri zrušení a vyporiadaní spoluvlastníctva rozdelením veci môže súd zriadiť vecné bremeno k novovzniknutej nehnuteľnosti v prospech vlastníka inej novovzniknutej nehnuteľnosti. Zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníctva nemôže byť na ujmu osobám, ktorým patria práva viaznúce na nehnuteľnosti.

Súd vykonal dokazovanie a mal preukázané, že v danom prípade podielové spoluvlastníctvo vzniklo právnym úkonom - dohodou o kúpe spoločnej veci s tým, že podiely všetkých troch spoluvlastníkov sú rovnaké.

Súd zisťuje, že medzi podielovými spoluvlastníkmi bola dohoda o výkone spoluvlastníckeho práva, teda dohoda o tom, kto a za akých podmienok bude hnutelnú vec držať, užívať, ako budú rozdelené úžitky zo spoločnej veci, ako bude prenechaná vec do užívania inému, ako budú znášať náklady a údržbu vecí, teda ako budú so spoločnou vecou hospodáriť.

Keďže zákon nemôže nútiť spoluvlastníkov, aby zostali v spoluvlastníckom vzťahu a spoluvlastníci sa na výkone práva mimosúdne nedohodli, pričom vznikali medzi nimi nedorozumenia, ani sa nedožadovali aby súd rozhodol o spôsobe užívania veci (či už tak, že jednotliví spoluvlastníci budú užívať jednotlivé im vydelené časti spoločnej veci, alebo jeden zo spoluvlastníkov bude užívať celú vec a ostatní dostanú

náhradu, alebo všetci spoluvlastníci budú užívať vec striedavo v určitých časových obdobiach) musel rozhodnúť súd.

Keďže súd nebol viazaný návrhom navrhovateľa o spôsobe vyporiadania podielového spoluvlastníctva v prvom rade zisťoval, či je rozdelenie spoločnej veci reálne možné. U hnuteľnej veci je totiž riziko, že dôjde ku jej zničeniu, znehodnoteniu príp. že si hnuteľná vec nezachová svoju hospodársku funkciu a hospodársky účel.

V danom prípade rozdelenie spoločnej veci akou je lesný kolesový ťahač neprichádzalo v úvahu a preto súd zisťoval, či je možné prikázať ho za primeranú náhradu jednému alebo ostávajúcim spoluvlastníkom do podielového spoluvlastníctva.

Pri rozhodovaní súd prihliadol aj na veľkosť podielov a účelné využitie veci. Pri účelnom využití veci slúžiacej na podnikanie sa prihliada na to, že odporca v 1. rade s hnuteľnou vecou vykonáva podnikateľskú činnosť, udržiava ju, opravuje, pričom sa o jej zhodnotenie, uhrádza náklady na vec a je schopný zabezpečiť jej údržbu.

Sporná bola najmä výška primeranej náhrady, čo by mal byť hodnotný ekvivalent vyjadrený v peniazoch. Pri určovaní ceny veci prichádzalo v úvahu učenie ceny podľa cenového predpisu, znaleckým posudkom, trhovou cenou.

V danom prípade pri rozhodovaní o náhrade za zaniknutý spoluvlastnícky podiel navrhovateľa súd vychádzal zo všeobecnej ceny hnuteľnej veci určenej v znaleckom posudku znalca z odboru strojárstvo Ing. Andreja Langa, ktorý ustálil všeobecnú hodnotu LKT 81T na sumu 13.830,50 Eur s DPH z toho jedna tretina činí 4.610,16,- Eur. Uvedená suma stanovená znalcom nebola účastníkmi konania spochybnená (ani nebolo požadované kontrolné znalecké dokazovanie) a odporcom v 1. rade v priebehu konania čiastočne uhradená v sume 2.300 Eur.

Vo vzťahu ku odporcovi v 2. rade súd konanie zastavil. V prípade, že by k späťvzatiu návrhu navrhovateľa nedošlo, súd by pre nedostatok pasívnej legitímácie odporcu v 2. rade počnúc od 8.4.2013 vo vzťahu k nemu návrh zamietol. Odporca v 2. rade totiž na základe kúpnej zmluvy previedol svoj spoluvlastnícky podiel na odporcu v 1. rade. Z kúpnej zmluvy (ktorej neplatnosť nebola navrhovateľom napadaná), konkrétne z článku II. kúpnej zmluvy vyplýva, že odporca v 1. rade ako kupujúci nadobudol spoluvlastnícky podiel od odporcu v 2. rade dňa 8.4.2013, uzavretím kúpnej zmluvy a zaplatením časti kúpnej ceny v sume 1.000,- Eur. Keďže dňa 24.7.2014 zobral navrhovateľ v zmysle § 96 O.s.p. so súhlasom odporcu v 1. rade svoj návrh späť, súd konanie zastavil.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Pokiaľ ide o náhradu trov konania medzi navrhovateľom a odporcami, súd aplikoval ustanovenie § 142 ods. 2 O.s.p. a § 146 ods. O.s.p. pretože použitie § 150 O.s.p. by malo význam použiť len vtedy, ak by navrhovateľ pred podaním návrhu na súde navrhol odporcom zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva dohodou, ktorá by plne kopírovala súdne rozhodnutie, teda by sa navrhovateľovi v celom rozsahu vyhovel.

Faktom je, že tak navrhovateľ ako aj odporcovia nechceli zotrvať v podielovom spoluvlastníctve a bol to navrhovateľ, ktorý dosiahol autoritatívne rozhodnutie súdu, pretože na základe jeho návrhu skutočne súd hnuteľnú vec v ich podielovom spoluvlastníctve vyporiadal. Neurobil to však spôsobom akým požadoval navrhovateľ. Ten pôvodne žiadal vec prikázať do podielového spoluvlastníctva obom odporcom i keď mal vedomosť, že odporca v 2. rade už nie je v spore pasívne legitímovaný a až do oboznámenia sa so znaleckým posudkom Ing. Andreja Langa, žiadal od odporcov uhradiť sumu 9.980 Eur spoločne a nerozdielne. Navrhovateľ teda nebol plne úspešný, ale plne úspešní neboli ani odporcovia, ktorí boli ochotní vyplatiť navrhovateľovi maximálne sumu 1.600 Eur, pričom podľa znalca má predmet sporu hodnotu 4.610,16,- Eur. Keďže rozhodnutie o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva (pokiaľ súd návrh nezamietne), podľa § 142 ods. 2 O. s. p. je rozhodnutím v záujme všetkých účastníkov a v danom prípade mali strany v spore úspech len čiastočný, súd s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 2 O.s.p. a vo vzťahu k odporcovi v 2. rade na ustanovenie § 146 O.s.p. rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Štát má podľa § 148 ods. 1 O. s. p. podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Uznesením č. k. 8C 38/2012 - 113 zo dňa 4.11.2013 bolo nariadené znalecké dokazovanie na určenie trhovej ceny hnutelnej veci ktorá bola predmetom konania. Súd uložil tak navrhovateľovi ako aj odporcom povinnosť zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania vo výške 200 Eur. Povinnosť zložiť preddavok na trovy dôkazu účastníci splnili. Svedčí o tom záznam o zložení D14 62/2013 a D14 78/2013. Znalec si vyúčtoval za vypracovanie znaleckého posudku č. 13/2013 znalečné v sume 350 Eur a za vypracovanie znaleckého posudku č. 6/2014 znalečné v sume 54 Eur. Uznesením zo dňa 17.1.2014 súd priznal znalcovi Ing. Langovi znalečné zo záloh v sume 350 Eur a dňa 29.4.2014 zo záloh v sume 50 Eur a suma 4 Eura bola vyplácaná znalcovi z rozpočtových prostriedkov Okresného súdu Spišská Nová Ves. Keďže dôkaz znaleckým posudkom bol vykonaný v záujme oboch strán v spore a súd už vyššie konštatoval, že zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je sporom tzv. iudicium duplex, súd o trovách štátu rozhodol tak, že navrhovateľ a odporca v 1. rade sú povinní uhradiť trovy štátu na účet tunajšieho súdu každý vo výške 2,- Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95 Zb., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.